

tager mig den Frihed at henstille til ham, om der ikke til Sagens 3die Behandling kunde tænkes en anden Form for et saadant Forslag, som kunde gjøre Udbredelsen mere almindeligt bekendt, end efter det oprindelige Lovudkast.

L. C. Larsen: Det er ganske rigtigt, at de ældre Lovbestemmelser kun have omtalt Dødsboer, Dpbuds- og Fallitboer, men jeg antager dog, at det er rigtigere at bruge saadanne Udtryk, som kunne omfatte alle de Boer, hvorom der kan blive Spørgsmaal, end at nævne et Par enkelte Glasser og deraf slutte sig til, hvad der skal gjælde om andre Boer.

Hvad angaaer Forslaget om Islands og Færøernes Behandling paa en anden Maade end det øvrige Europa, da er jeg gaaet ud fra, at det ikke var sikkert, at der til enhver Tid i Løbet af 3 Maaneder var Communication imellem disse Lande og Danmark. Der som det var en given Sag, at der var en sikker Communication, saaledes at der i Løbet af 3 Maaneder baade kunde skrives frem og tilbage, saa var Forslaget vistnok overskødigt; men da jeg ikke troer, at der er nogen Sikkerhed derfor, saa skylder man efter min Mening disse fjerne Lande ikke at udelukke dem fra at gjøre deres Rettigheder gjældende her. At det hidtil har været sjeldnere, at Nogen deroppe har havt Fordringer her, det kan vel være; men efterat Handelen paa begge Steder er given fri, saa vil det ofte kunne hændes, at Nogen deroppe har Fordringer paa Personer heri Landet.

Det Forslag, som er stillet til denne Paragraph under Nr. 2, troer jeg ogsaa, at det ærede Thing hellere maatte lade være at antage, idet det er en mislig Sag at forøge Formaliteterne ved Proclamata; thi der kunde let ved Undladelsen af at iagttage, hvad der her er foreslaaet, reises Indvendinger imod et Proclama, som gjorde, at det blev ugyldigt. En anden Sag var det, om man blot vilde paahyde, at det, uden at det iøvrigt vedkom Proclamaets Gyldighed, skulde iagttages, at saadanne Opflag fandt Sted; i saa Fald kunde Forslaget have Noget for sig. Det er nemlig, som ogsaa den høitærede Minister berørte, ikke ganske uden Vigtighed, at man veed, hvor

man skal faae Oplysning om, hvorvidt et Proclama er udstedt eller ikke; man har hidtil kunnet tyde til Thingbøgerne, men en saadan Underretning vil for Fremtiden ikke kunne faaes uden at gennemsege Aviserne.

Værentsen: Jeg skal kun tillade mig at give en oplysende Bemærkning om Forbindelsen imellem Danmark, Færøerne og Island. Det er blevet omtalt, at Forbindelsen mellem Danmark og disse Lande vilde blive hyppigere og sikkrere, end den hidtil har været; men jeg troer ikke, at man om Vinteren kan have nogen Sikkerhed for, at man kan faae Breve frem og tilbage i Løbet af 3 Maaneder fra Færøerne til Danmark. I de sidste Vintre er der rigtigt nok gaaet en Jagt fra Færøerne til Schetland, men det kommer an paa, hvorlænge Regjeringen vil indlade sig paa at betale Jagten; naar det ikke skeer længere, saa ophører den at fare, og saa kan der umulig i Løbet af 3 Maaneder komme Breve fra Danmark til disse Lande.

Jeg maa derfor tillade mig at innskære paa, at det af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn 1ste Valgkreds (Larsen) stillede Endringsforslag, hvorved tilføies „eller paa Island eller Færøerne“, vedtages.

Justitsministeren: Med Hensyn til det, som den ærede Folkethingmand for Kjøbenhavn 1ste Valgkreds (Larsen) anførte til Styrke for det stillede Endringsforslag til § 2, nemlig, hvad jeg ogsaa havde hitted, at man da havde et Sted, hvor man kunde komme til Kundskab om, hvorvidt Proclama var udstedt, maa jeg bemærke, at en saadan Kundskab kan man dog altid erholde, naar man henvender sig til vedkommende Skifteforvalter, der altid vil kunne meddele Oplysning, om Proclama er udstedt eller ikke. Forsaavidt den ærede sidste Taler udtalte sig tvivlsomt om, hvorvidt der vilde selv om Vinteren for Fremtiden blive vedligeholdt Forbindelse mellem Danmark og Færøerne, da tvivler jeg ikke om, at dette vil blive Tilfældet. Jeg troer nemlig, at det paa ligger Regjeringen, efter at Handelen er gaaet ud af den Kongelige Handels Hænder, som ledede denne Communication, at sørge for, at